

Rast makarinda u Remel ikainda murabba
Tamburi cuman dja'nin

[d.44]

Ma — kar — in — da u — Re — mel i — ka — in — da mu — ra — b — ba

Bu — gu — n ku — lu — t fu — du — p

o — l — gu — li — o — li

du — du — n ke — ce fa — da —

n — ve — fa — ye — ye — di — r

n — ki — na ye — ye — di — r

Bi — r di — la — ra — se — v di — a — m me — la — d di — ha — la —

ga — ge — t a — la — a — ma — ri — be — li

ya — ri — men — hay — ca — nim — me — ri — hay — ca — nim

(Magan) Va — si — o — zu — hi —

ne — nev — re — si — la —

(Son)

Zan etme meyli ol gül-i âlin vefayedir
Bu günkü lutfu dünkü cefadan kinayedir
(Vasî) o şuh-ı nevres ile ülfetin bu yıl
Erbab-ı aşka bir yeni çıkma hikâyesidir

terennüm
Bir dilâra sevdim amma kaddi hâlâ
gayet âlâ aman belî yarimen hey canım

Bir Mülâhaza

Tercüme-i hâli külliyyatımızın 184 numaralı sayısına yazılan Tanbûri Numan Ağa'nın bu eseri Kulekapısı mevlevihanesi Şeyhi musiki üstatlarımızdan Ataullah Efendi'den başka kimsede yok idi. Merhum bu mu-rabbayı vakiyle meşhur Dede efendi'nin çıraqlarından Üsküdarlı Hoca Vahip Efendi'den -kimseye meşk etmemek şartıyla- alabildiğini hikâye ederdi.

Ataullah Efendi'nin rakimil hurufa pek ziyade teveccühü olduğu halde Vahip Efendi'nin hayatında sö-zünde durmuş mükerrer ricalarına rağmen bu eserin notasını yazdırmamış idi; Nihayet Vahip efendi'nin vefatından sonra ricamı is'af etmiş ve bu sayede cidden nadir ve kıymetli bir eser olan bu beste de mah-volmaktan kurtulmuştur.